

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದದ್ದು!

ವಿಷ್ಣು
ಶಂಕರ್

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶೀನಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಕಮಲಮ್ಮ ಎಂಬ ಬಡ ದಂಪತಿಯಿದ್ದರು. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆದಾಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದ್ದುದರಲ್ಲೇ ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು. ಅವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಮಲಮ್ಮ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ನೆನೆಯೆ ದುಃಖಪಡುತ್ತ 'ಈ ದರಿದ್ರ ಬದುಕನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲ ಸಹಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ದುರ್ಭರ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದೇ ಲೇಸು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಧದಿಂದ ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಿ' ಎಂದು ಗಂಡ ಶೀನಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಭಗವಂತನು ಪ್ರಸಾದಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ನಾವು ಸಂತೃಪ್ತಿಪಡಬೇಕು. ನಿರಾಡಂಬರ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಪರಮಾರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ಶೀನಪ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಆ ಊರಿಗೆ ವಯೋವೃದ್ಧನೂ, ಸಂಪನ್ನನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಪುರುಷ ಬಂದ. ಅವನು ಹೇಳುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಜನ ತಂಡೋಪ ತಂಡವಾಗಿ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವನು ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೂ, ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ ಪ್ರತೀತಿ ಹರಡಿತು. ಈ ವಿಷಯ ಕಮಲಮ್ಮಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಆಕೆ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ 'ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದ ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನಮಗೆ ಧನ-ಕನಕ, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿ ಎಂದು

ಕೋರಿಕೊಳ್ಳೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಹೆಂಡತಿಯ ಕಿರುಕುಳ ತಾಳಲಾರದೆ ಶೀನಪ್ಪನಿಗೆ ಸಾಧುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಾನೇ ಖುದ್ದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಆತನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಜನಸಾಗರವೇ ನೆರೆದಿತ್ತು. ಸಾಧು ಹೇಳುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ತದೇಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಕಾದು ಕೂತ ಶೀನಪ್ಪ ಸಾಧುವಿನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

ಸಾಧು 'ಯಾರಯ್ಯಾ ನೀನು? ನಿನಗೇನು ಬೇಕು' ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಆಗ ಶೀನಪ್ಪನು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು 'ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿರಿ, ಬಡತನ ತಾಳಲಾರದೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಧನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆ' ಎಂದನು.

'ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಾಧೆ ಪಡಬೇಕಾ? ನಿನಗೆ ಹಣ ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ! ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಮಣಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ನಿನ್ನಯೇ ಅದನ್ನು ಊರ ಹೊರಗಿನ ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಅದು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತಕ್ಷಣ ಹೋಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಾಧು.

ಆಗ ಶೀನಪ್ಪ ಉತ್ತುಕನಾಗಿ ಓಡುತ್ತಾ ಸಾಧು ಹೇಳಿದ ಕಾಲುವೆ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಚರಂಡಿ ಕಾಲುವೆ ದುರ್ಗಂಧದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಚಿಂತಿಸದೆ ಕಾಲುವೆಯೊಳಗೆ ಧುಮುಕಿ ಮಣಿಗಾಗಿ